Zvyčajne máme problém rozpoznať rehoľníkov podľa ich rehoľného odevu. A aké ťažké to bolo počas predchádzajúcich víkendov celoplošného testovania! Nezastavilo nás to však v zmapovaní služby zasvätených na odberných miestach po Slovensku počas testovaní na Orave a v Bardejove ani počas oboch víkendov celoplošných testovaní po celom Slovensku.

Pojmom *pilotný projekt* v tomto článku nazývame testovanie na COVID-19 na Orave a v Bardejove v dňoch 23. – 25. 10. 2020, *prvý víkend/prvé kolo* sú dni 31. 10. – 1. 11. 2020 (od 7.00 hod. do 22.00 hod.) a *druhý víkend/druhé kolo* predstavujú dni 7. – 8. 11. 2020 (od 8.00 hod. do 20.00 hod.).

Saleziánky (FMA – Dcéry Panny Márie Pomocnice), Dolný Kubín, Bratislava, Nitra – Orechov dvor

V Dolnom Kubíne na Orave sa v saleziánskych priestoroch centra voľného času testovalo v pilotnom projekte aj v oboch celoplošných testovaniach. V Bratislave a v Nitre sa sestry zapojili ako administratívne dobrovoľníčky a jedna ako zdravotníčka. Provinciálna predstavená saleziánok sestra Monika sa na testovanie počas prvého víkendu prihlásila ako zdravotník: *„Boli sme veľmi fajn tím, hneď od začiatku sme si sadli. Prísť ako rehoľná sestra medzi políciu, armádu, zdravotný personál a dobrovoľníkov bola aj pre mňa pekná skúsenosť, že držíme spolu a pomáhame pre dobro ľudí, pre ich zdravie. Som veľmi rada, že som mohla takto uplatniť svoje stredoškolské vzdelanie v odbore zdravotná sestra a dala som sa k dispozícii.“*

Prácu v tíme ocenila aj sestra Marta z odberného miesta v Bratislave: *„Z testovania si odnášam najväčší zážitok – spoluprácu v testovacom tíme i prístup nášho zodpovedného vojaka a polície. Myslím, že sme vytvorili príjemnú rodinnú atmosféru súdržnosti, vzájomnej podpory a pomoci. Počas môjho testovania v sobotu došlo veľa ľudí, urobili sme 530 testov a ľudia prichádzali s úctou, otvorenosťou a dobrou náladou.“*

Saleziánky pôsobiace v Nitre mali veľký záujem o testovanie v rómskej osade na Orechovom dvore, kde pracujú ako učiteľky a koordinátorky centra. Hovorí o tom sestra Anna: *„Na Orechovom dvore sa dali testovať všetci, možno nejaké dve, tri osôbky chýbali pre cestovanie či chorobu. Záujem bol veľký, atmosféra výborná, tím skvelý. Neplánovala som ísť do testovacieho tímu, ale keďže ešte v piatok večer bolo otázne, či sa testovanie na Orechovom dvore uskutoční kvôli chýbajúcim zdravotníkom, prihlásila som sa ako zdravotníčka, keďže mám vzdelanie farmaceutickej laborantky. Na testovaní na Orechovom dvore mi záležalo. Nakoniec sa chýbajúce zdravotnícke miesta doplnili a ja som bola v podstate navyše. No robila som „atmosféru“, strávila som čas s ľuďmi v neformálnych rozhovoroch v miestnosti, kde čakali na výsledky. Neskôr som vystriedala pracovníkov v administratíve. Hodnotím to ako veľmi dobre zvládnutú akciu a peknú skúsenosť. Najviac ma oslovili vojaci. Ešte nikdy som s nimi takto zblízka nepracovala. Fakt to boli muži na mieste:*

samostatní, zodpovední, pripravení. Nikto ich nemusel v ničom obsluhovať, oni boli prví iniciatívni vo všetkom, nečakali žiadnu službu, oni boli v službe všetkým.“

Viac na salezianky.sk.

Congregatio Jesu (CJ), Košice, Jarovnice, Bratislava, Prešov, Lučenec, Ružomberok, Stará Ľubovňa

Košický tím zdravotníkov posilnila počas prvého víkendu sestra Virgínia z Congregatio Jesu. Ako kvalifikovanej zdravotníčke jej bola pridelená služba vykonávať stery v mestskej časti Košice – Dargovských hrdinov. V telocvični boli k dispozícii dva tímy. V skorých ranných hodinách sa všetci hlásili u svojho vojenského veliteľa. Po registrácii absolvovali antigénové testy a v priebehu soboty otestovali viac ako 500 ľudí, v nedeľu uskutočnili okolo 60 odberov. O plynulý priebeh akcie sa postarali aj dvaja administratívni pracovníci. Bezpečnosť bola v rukách troch policajtov. Plné nasadenie, vyčerpanosť, nedostatok spánku… Aj to je „daň“ za dvojdňovú zodpovednú službu zdravotníka. *„No zároveň to bola dobrá, obohacujúca skúsenosť a radosť v srdci zo služby a lásky k človeku,“* dodáva sestra Virgínia.

Pri testovaní v obci Jarovnice pomáhali počas prvého víkendu ako dobrovoľníčky sestry Ráchel a Silvia. *„Ďakujeme pánovi starostovi, pani prednostke a všetkým pracovníkom Obecného úradu Jarovnice za výbornú prípravu a organizáciu podujatia, starostlivosť o tímy a všetkých testovaných i za zabezpečenie všetkého potrebného na bezpečné testovanie. Zdravotníkom, policajtom, príslušníkom obecnej hliadky a vojakom patrí tiež veľká vďaka za ich zodpovednú službu a veľkú pomoc. Veríme, že všetci občania, ktorí mali pozitívny test, dodržia nariadenia a zostanú v domácej karanténe. Svoju službu sme rady spravili zadarmo, chceli sme ju vykonať pre Boha a ľudí – za požehnanie našich diel a provincie.“*

Viac na congregatiojesu.sk.

Kapucíni (OFMCap – Slovenská provincia rádu menších bratov kapucínov), Poniky, Ponická Huta

Za bratstvo v Ponikách o testovaní píše brat Lukáš: *„Naše bratstvo v Ponikách oslovila pani starostka s prosbou o pomoc pri testovaní. Zapojili sme sa všetci šiesti bratia vrátane nášho postulanta. Bola to pre nás radosť, že sme mohli byť blízko ľuďom tak, ako je to pre nás v kapucínskej tradícii typické. Starostka od nás očakávala „poriadkovú službu“, prípadné tíšenie ľudí a vytváranie pokojnej atmosféry. V prvom aj v druhom kole sme boli prítomní na dvoch odberných miestach (Poniky a Ponická Huta). Pomáhali sme pri usmerňovaní ľudí, vysvetľovali sme, ako sa majú vysmrkať a že sa nemusia ničoho báť. Bola to pekná práca, lebo vždy sme mohli s ľuďmi prehodiť aj pár slov. Pri východe sme im ešte popriali pekný deň. V Ponickej Hute sme boli oblečení aj do ochranných overalov a pomáhali sme pri prenášaní vzoriek na miesto hodnotenia. Bola to pre nás veľmi dobrá skúsenosť; mohli sme vniesť aspoň trochu z nášho pozdravu „pokoj a dobro“ do už aj tak pokojnej a veľmi milej atmosféry, ktorá panovala na oboch odberných miestach medzi členmi odberného tímu. Nech je oslávený Pán.“*

-

FMA Dolný Kubín

-

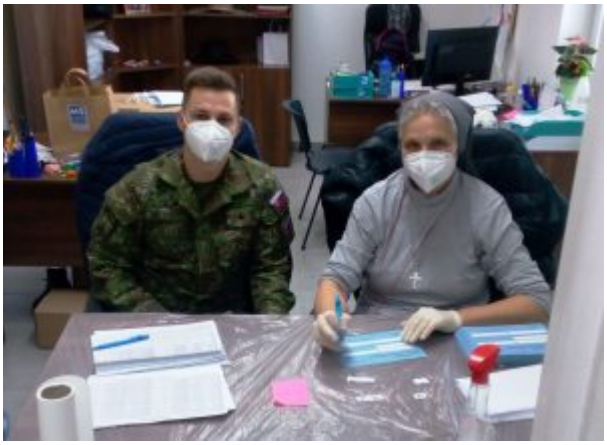
FMA Dolný Kubín

FMA Bratislava

FMA Bratislava

-

FMA Nitra – Orechov dvor

-

Congregatio Jesu dobrovoľníčky

-

CJ Jarovnice

-

OFMCap Poniky

-

OFMCap Poniky

OFMCap Poniky

Krížové sestry (SCSC – Kongregácia milosrdných sestier Svätého kríža), Bratislava, Ružomberok, Lendak, Dudince, Trnava

Do testovania sa zapojilo 10 sestier pôsobiacich v Bratislave, Ružomberku, Lendaku, Dudinciach a Trnave. Sestry svoju pomoc vnímali ako konkrétnu požiadavku času a rozhodli sa pri celoplošnej akcii slúžiť ako dobrovoľníčky. Pri samotných odberoch sa nasadili zdravotníčky, iné sestry pomáhali ako dobrovoľníčky pri administratívnych prácach. V Ružomberku sa spolu so sestrami prihlásili na pomoc aj kolegovia z ich strednej zdravotnej školy, deviati ako zdravotníci a piati v administratíve. Pomôcť chceli aj sedemnásti žiaci z končiaceho štvrtého ročníka. Sestry majú z testovania silné zážitky. Veľmi ústretovo ich prijali v tímoch ľudia, ktorých dosiaľ nepoznali. Pri maximálnom nasadení v špeciálnych odevoch sa spolu vedeli zomknúť v núdzi pre dobro ľudí. Nech aj táto služba sestier prispeje k dobru celého národa.

Viac na sestrysvkriza.sk.

Mariánky (FDC – Kongregácia dcér Božej Lásky), Trnava

Kongregáciu Dcér Božskej Lásky reprezentovala počas prvého víkendu na jednom z odberových miest v Trnave postulantka Lenka. V tíme dobrovoľníkov sa nečakane stretla a

slúžila spolu s františkánom br. Filipom. Úvodné zaškolenie tímu mala na starosti sestra Zuzana, ktorá pripravila aj krátku inštruktáž ku covid testom.

„Mojou úlohou bola administratíva a odovzdávanie certifikátov. Popri formálnych úkonoch bol priestor i na vypočutie či upokojenie prichádzajúcich a porozumenie ťažkej situácii, v ktorej sa mnohí nachádzajú. Aj vďaka špecifickému zloženiu nášho tímu sa stali tie dva dni miestom prijatia a dôvery. Na záver sme ako tím odchádzali vyzbrojení požehnaním od br. Filipa a vzájomne povzbudení z hlbokých stretnutí,“ dodala postulantka Lenka.

Viac na facebooku sestier mariánok.

Spasiteľky (CSSsS – Kongregácia sestier Najsvätejšieho Spasiteľa), Kysucké Nové Mesto, Riečka

Za sestry spasiteľky sa do služby na odbernom mieste aktívne zapojila jedna sestra, ktorá testovala. Ďalšia ako dobrovoľníčka bola hneď ráno pozitívne testovaná, takže nemohla ďalej slúžiť a šla do karantény. Na ďalší víkend boli prihlásené do služby ďalšie dve sestry: jedna ako dobrovoľníčka a druhá ako zdravotníčka, no ostali ako náhradníčky, keďže neboli pozvané do služby v tíme.

-

SCSC Ružomberok

SCSC Ružomberok

SCSC Ružomberok

-
3M

SCSC Ružomberok

FDC Trnava

FDC Trnava

FDC Trnava

- CSSsS

- CSSsS

Satmárky (SMVS – Kongregácia milosrdných sestier svätého Vincenta), Ružomberok, Liptovský Mikuláš, Ondrášová

Generálna predstavená satmárok, sestra Pavla, hovorí: *„Aj ja som cítila morálnu povinnosť pomôcť, aby sa šírenie nákazy zmiernilo a spomalilo. Preto som sa prihlásila ako zdravotníčka do odberového tímu, ktorý mal robiť testovanie v rehoľných SDS. (Tento mobilný tím napokon nebol vytvorený.) Potom som zachytila informáciu, že súrne potrebujú zdravotníkov. Vtedy som si spomenula na 23. bod našich Konštitúcií, ktorý znie takto: „Chceme byť otvorené pre každú potrebu a usilujeme sa pomáhať podľa našich síl, a to formami primeranými dobe“. Po krátkom rozhovore so spolusestrou Ulrikou sme sa obidve ihneď prihlásili. Určili nás na odberové miesto do Liptovského Mikuláša. Bolo to dosť náročné. Čomu ma táto skúsenosť naučila? Že ak sa dokážeme zjednotiť, sme schopní urobiť veľa dobrého… a nemyslím len na testovanie. Za dva dni som spoznala množstvo úžasných ľudí, nielen tých z tímu, ale aj tých, ktorí prichádzali na testovanie a úprimným poďakovaním vo forme slaných i sladkých dobrôt oceňovali prácu, ktorú sme robili. V nedeľu sme testovali na otvorenom priestranstve. V Liptovskom Mikuláši bola už poriadna zima. Aj napriek tomu, že som premrzla až do kosti, v srdci mi horel oheň vďačnosti za tieto dni. Boli pre mňa*

dňami vďakyvzdávania aj za to, že sestry jednej z našich komunít, ktoré boli nakazené vírusom COVID-19, prekonali toto ochorenie bez vážnejších zdravotných ťažkostí a dnes sa už cítia zdravé. Myslím, že to bola pre mňa ďalšia nová poučná životná skúsenosť, za ktorú Pánovi úprimne ďakujem.“

So sestrou Pavlou bola pri testovaní v Liptovskom Mikuláši aj jej spolusestra Ulrika: *„Je dosť ťažké vyjadriť pár riadkami svoje zážitky z celoslovenskej akcie zdravotníkov i nezdravotníkov. Moje rozhodovanie netrvalo dlho. Reagovala som na veľmi naliehavú výzvu, s ktorou som sa stretala takmer v každom komunikačnom prostriedku. Vedela som, že treba pomáhať. Pridelili nás do Liptovského Mikuláša a počas druhého týždňa do Ondrášovej. Bolo to nad moje očakávania. Nielenže som sa stretla s milým a obetavým prístupom našich veliteľov tímu, ale aj s veľmi pekným bezprostredným spoločenstvom v tíme, ktoré vytváralo rodinnú atmosféru napriek tomu, že to bolo spoločenstvo „na jeden deň“. Zažila som v ňom štedrosť a empatiu ľudí, ktorí nám pripravili dobroty a neváhali ráno vstať, aby sme mali čerstvé lekvárové buchtičky. Vnímala som, ako táto dobrá atmosféra vplývala na samotných testovaných. Boli pokojní a zverovali sa do našich rúk očakávajúc, ako to zvládnu. Ich strach sa zmenil na radosť, keď zvládli výter bez veľkých ťažkostí. A keď mi istá pani po skončení odberu povedala: „Sestrička, škoda, že vás nepoznám,“ bola moja radosť znásobená. Ostala mi veľká radosť z toho, že som sa prekonala. Napriek únave viem, že by som neváhala znovu odovzdať svoje sily tam, kde si to situácia vyžiada. Radosť zo služby, a najmä z obetavej služby, obohacuje a pozdvihuje dušu k radosti. A tak by som na záver slovami sv. Vincenta povzbudila seba a možno aj iných k radosti: „Svoje večné šťastie si môžeme najlepšie zaistiť tak, že budeme žiť a umierať v službe chudobným odovzdaním sa do rúk Božej prozreteľnosti a v zriekaní sa samých seba pre Ježiša Krista.“*

Treťou sestrou satmárkou, ktorá poskytla svedectvo o službe počas testovania, je sestra Dobroslava, ktorá najprv informáciám o testovaní nevenovala zvláštnu pozornosť. *„Spozornela som, až keď mi v jeden deň prišla mailom výzva z dvoch strán, aby som sa zapojila do celoplošného testovania. Jedna bola zo Slovenskej lekárskej komory a druhá z Asociácie stredných zdravotníckych škôl (som lekárka a vyučujem na strednej zdravotníckej škole). Podľa pravidiel rozlišovania som sa obrátila ešte na našu provinciálnu predstavenú. Keď sa aj ona vyjadrila kladne, vyplnila som elektronický dotazník a prihlásila som sa ako zdravotníčka. Hoci som si v dotazníku zaškrtla aj dátum testovania na Orave, nikto ma pred týmto kolom testovania nekontaktoval. Oslovili ma až v ďalší týždeň, keď sa pripravovalo celoplošné testovanie.*

Mám skúsenosť, že keď sa niekde vo svetskej spoločnosti objaví rehoľník, rehoľné rúcho veľmi často rozdelí ľudí na tých, ktorí sú za vás, a tých, ktorí sú proti vám. Tak to bolo aj teraz. Zachytila som pohľady, ktoré akoby vraveli: „Čo tu tá mníška chce?“, ale aj spontánne gestá prijatia. Nasledovali papierové oficiality a potom samotné testovanie. Keďže som bola v tíme jedinou lekárkou, nadporučík zveril testovanie mne. Prvý odber, ktorý som urobila, bol pozitívny. Hneď bol „z boja“ vyradený jeden zdravotník. Ostatní však už boli negatívni,

tak sa začal formovať náš tím zložený zo záchranárov, vojaka – nadporučíka, policajta, administratívnych pracovníčok, študentov ošetrovateľstva aj farmácie.

Pred testovaním som všetko odovzdávala do modlitby, aby sme niekomu neublížili, aby sme sa vedeli zohrať, zladiť… Keď nadišiel samotný deň testovania, s dovolením kňaza som poprosila spolusestru, aby mi dala ešte pred odchodom do služby sväté prijímanie a šlo sa „do boja“. Bol to pre mňa veľmi pekný zážitok. Aj keď sme v tíme boli ľudia z rôznych „fachov“ i názorov, dokázali sme spojiť sily pre dobrú vec a ťahať za jeden povraz. A tie úvodné neprívetivé pohľady… tie sa zmenili na kolegiálne prijatie a vytvorenie súdržného tímu v službe ľuďom.

Prvý deň náš tím otestoval 640 ľudí. Istým spôsobom som obdivovala pokornú poslušnosť nášho národa (aj keď sa, samozrejme, občas vyskytli nejaké poznámky, ale to je prirodzené).

Ďalší víkend som bola oslovená, či by som bola súčasťou mobilnej testovacej jednotky. Zverbovala som do služby aj našu kandidátku, a tak sme testovali zase trochu inak. I to bola pekná skúsenosť. Dokonca – ako mi prezradila naša kandidátka – bol to pre ňu jeden z najkrajších zážitkov. Ďakujem Bohu, že stále tvorí niečo nové a že môžem byť v jeho službách.“

Školské sestry sv. Františka (OSF – Kongregácia školských sestier sv. Františka), Okoličné, Liptovský Mikuláš, Nitra, Lomnička, Žilina

Školské sestry sa tiež dali do služby v oboch testovacích víkendoch. V Lomničke na testovanie poskytli aj priestory a testovalo sa priamo v areáli *Komunitného centra v Dome Nepoškvrneného Srdca Panny Márie. Ako zdravotníčka slúžila počas oboch víkendov sestra Jacoba a* pomoc pri regulovaní ľudí na stanovištia zabezpečovali sestry Tamara a Simeona. *„V prvý víkend to bolo hrozné. Na odbery sme boli iba dve. V sobotu večer ukrutná zima a vonku siahodlhý zástup ľudí. V nedeľu to už bolo lepšie a druhý testovací víkend bol už celkom fajn,“* zhodnotila situáciu sestra Jacoba. Z 2 200 ľudí vo veku od 10 do 65 rokov sa v Lomničke otestovalo cca 1 700 v prvý aj druhý víkend.

Ďalšie sestry sa pridali k tímom v Okoličnom, kde ako zdravotná sestra pomáhala sestra Michaela, a v Liptovskom Mikuláši, kde slúžila sestra Anežka. Ako dobrovoľníčka bola v nitrianskom Agrokomplexe k dispozícii sestra Caritas a v Novej synagóge v Žiline sestra Františka.

Tím v Novej synagóge v Žiline sa zviditeľnil o čosi viac aj vďaka videu, ktoré nájdete nižšie v texte. Sestra Františka, ktorá bola v októbri nakazená novým koronavírusom, hovorí o tom, prečo a ako sa k tímu pridala: *„Mala by som byť istý čas „nenakaziteľná“, a tak som premýšľala, ako to čo najlepšie využiť. Prihlásila som sa ako dobrovoľníčka, no prišiel mi mail, že ma nepotrebujú. Náš rehoľný dom je blízko Novej synagógy a z okna som v prvý deň testovania pozorovala dlhý rad čakajúcich. Tiež som dosť intenzívne vnímala hudbu, ktorá*

odtiaľ prichádzala… Nedalo mi to a išla som sa opýtať, či by som predsa len mohla byť nejako užitočná, že im prinesiem aspoň kávu či čaj. Z tohto hľadiska však bolo o tímy v synagóge dobre postarané. Ale povedali mi, že im chýbajú na nedeľu dvaja dobrovoľníci, nech teda prídem na druhý deň ráno o šiestej. Nuž, prišla som ako dobrovoľníčka. Služba dobrovoľníkov bola bez nároku na finančnú odmenu, takto som to vnímala od začiatku. A môžem povedať, že na výkonoch ľudí nebolo poznať, že jeden dostane odmenu a druhý nie. Nasadenie bolo rovnaké, nikto sa nesťažoval, nešomral. Všetci vedeli, prečo sú tam, bolo z nich cítiť odhodlanie.V prvý deň testovania v prvom kole som z okna pozorovala kvantum čakajúcich ľudí v rade, no v nedeľu to už išlo celkom plynulo, dokonca testujúci čakali na testovaných, nie testovaní na testovanie. A večer, keď nikto nechodil… sme si aj zatancovali.

Veliteľ, ktorý zabezpečoval náš odberný tím, mal perfektný prístup, vládla tam výborná atmosféra – pri odberoch i v pauzách. Disciplína, ktorú som tam mohla vnímať, mi bola sympatická. Zmysel pre poriadok mi je z rehoľného života blízky. Keď sa povedalo tak, tak tak. Fungovalo to aj na tomto mieste parádne. Chodievam ako dobrovoľníčka do Ústavu na výkon trestu v Sučanoch, takže iné ako „rehoľné uniformy“ stretávam už niekoľko rokov. Najtrefnejšie vyjadrenie k testovaniu som počula práve od kňaza, ktorý tam pôsobí: „…samozrejme, že pôjdem, veď bolo predsa povedané – cisárovo cisárovi…“ A my vieme, ako to pokračuje: a „Bohu, čo patrí Bohu“ (porov. Mt 22, 15-21).“

Viac na stránke Naša Žilinská diecéza.

Jezuiti (SJ – Spoločnosť Ježišova), Bratislava – Petržalka, Piešťany

S iniciatívou zapojiť sa ako dobrovoľníci pri testovaní vyšli pátri Martin Halčák a Peter Buša, ktorí počas prvej vlny na jar pomáhali celý mesiac v karanténnom zariadení v internáte Družba. Za dobrovoľníkov sa siedmi jezuiti prihlásil cez Dobrovoľnú záchrannú brigádu civilnej ochrany. Pomáhali pri administratívnych úkonoch v Petržalke. K ním sa pridal aj slovenský provinciál Jozef Šofranko: *„Víkendy mávame počas núdzového stavu voľnejšie a keď môžeme pomôcť spoločnému dobru, prečo by sme nešli,“* povedal s tým, že nie sú otcovia rodín, teda môžu ísť pomáhať.“

V Piešťanoch pri testovaní pomáhala štvorica spolubratov: Peter Zahoránsky, Róbert Gočala, Jakub Garčár a Adrián Čontofalský, ktorí pôsobia v tamojšom exercičnom dome. Tí zareagovali na výzvu mesta Piešťany. *„Keďže sú naše pastoračné činnosti teraz obmedzené, môžeme slúžiť ľuďom takýmto spôsobom,“* dodal Jozef Šofranko.

Viac na jezuiti.sk.

SMVS L. Mikuláš

-

SMVS L. Mikuláš

-

SMVS L. Mikuláš

-

SMVS Ružomberok

-

OSF Lomnička

-

OSF Lomnička

-

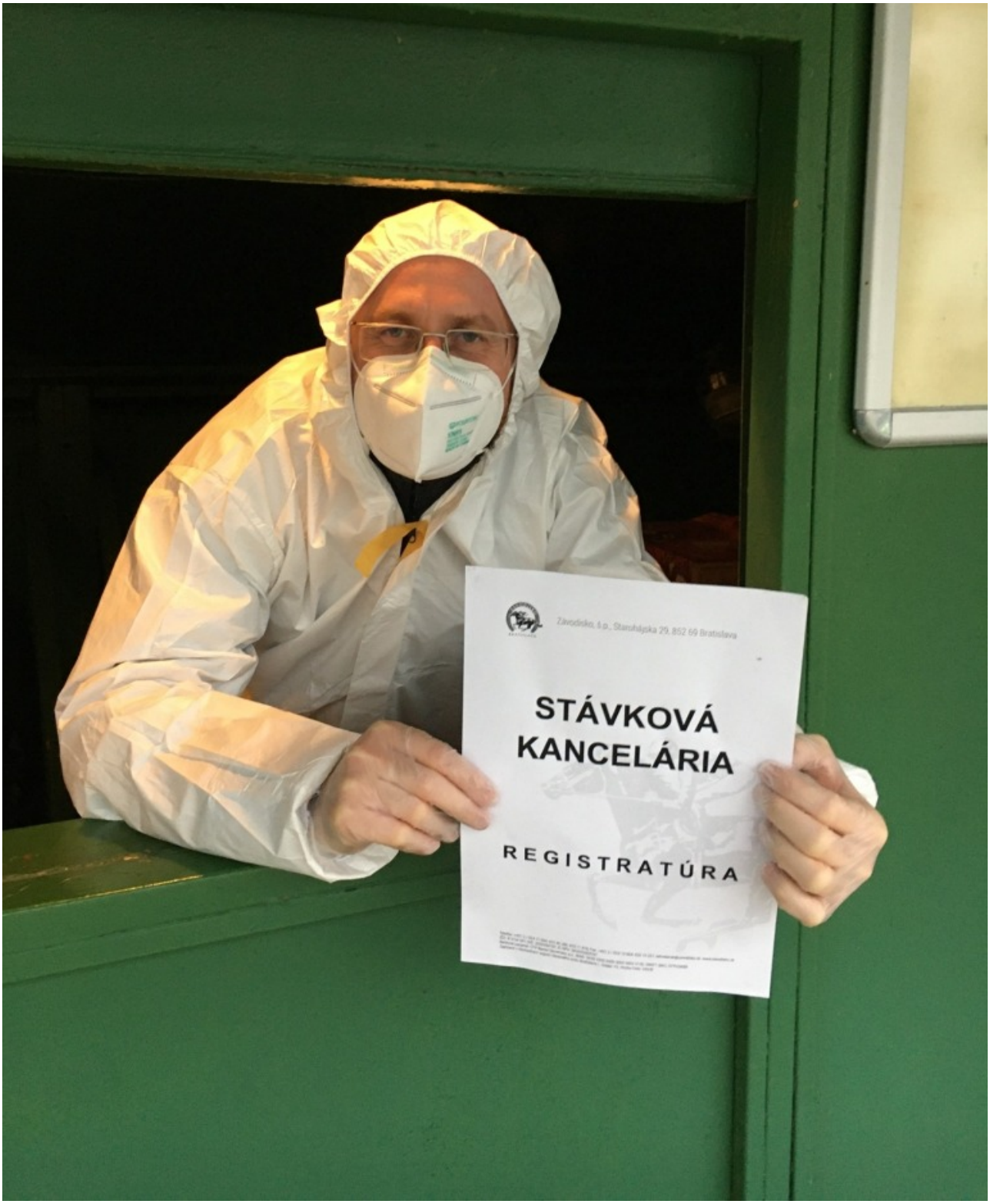
OSF Žilina

-

OSF Žilina

SJ Bratislava

SJ Bratislava

-
  SJ Bratislava

Vincentky (DKL – Spoločnosť dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul), Nitra, Bratislava

Sestry vincentky a ich starostlivosť o chorých a núdznych je výrazným prvkom ich charizmy.

Sestra Barbora je lekárkou a ponúka niekoľko postrehov o službe v tíme: *„Ako rehoľná sestra a lekárka som sa vždy cítila nielen ako súčasť Cirkvi, ale aj ako súčasť svetskej spoločnosti. Takto nás vnímajú bežní ľudia a takto musíme reagovať aj my. Sprvu som neplánovala byť súčasťou testovania, ale keď sa blížil termín odberov, štát prosil o pomoc zdravotníkov stále naliehavejšie. Preto som sa zúčastnila aj ja. Tímy, ktoré boli zložené z dvoch vojakov, policajta, dvoch – troch členov samosprávy a štyroch zdravotníkov, ma celkom prirodzene prijali medzi seba. Ľudia chodili na testovanie najmä v sobotu. Vzhľadom na veľký nepomer v počte ľudí v prospech soboty prichádzali zrejme čo najskôr, aby to mali rýchlo za sebou, lebo sa choroby báli. Na našom odberovom mieste v Nitre sme mali všetkých COVID negatívnych. Táto služba bola síce fyzicky náročná, ale zažili sme aj milé okamihy, keď prichádzali zástupcovia firiem alebo súkromníci, donášali nám jedlo a sladkosti, aby nám poďakovali. Myslím, že to bola celkom milá a vydarená akcia.“*

Do celoplošného testovania sa zapojila aj jej spolusestra Bernadeta, ktorá videla v celoplošnom testovaní a hlavne vo výzve zdravotníkom pozvanie zapojiť sa do boja proti šíreniu pandémie, no v konečnom dôsledku najmä službu Kristovi v chudobných. *„Ochorenie spôsobuje, že človek sa stáva chudobným = izolovaným, odkázaným na pomoc iných (nákup, príprava jedla…) a v najťažšej fáze zomiera opustený. Ako zdravotník som sa 31. 10. 2020 zapojila do testovania v Bratislave. Po rannej zmätočnej situácii na jednom odberovom mieste ma presunuli na iné. Bola to zaujímavá skúsenosť: okrem potenia sa v ochrannom obleku či chvíľ smädu som zažila aj veľmi pekné situácie s ľuďmi, ktorí sa dali otestovať. Najlepšie to zvládali deti a často boli odvážnejšie ako ich rodičia. Ľudia boli disciplinovaní a celý deň prebehol pokojne.*

Na druhý deň som ako pracovníčka Depaul Slovensko, n.o., spolu s kolegami a sestrou Adrianou testovala ľudí bez domova, kolegov, ich príbuzných a tých, ktorí ľuďom bez domova pomáhajú iným spôsobom. Počas testovania takmer celú dobu pršalo, no s Božou pomocou sme to zvládli. Najväčším potešením bolo pozitívne zistenie, že všetci sú negatívni. Som vďačná Bohu, že naši chudobní majú ochranu „zhora“. Smutné je to, že pandémia ich oberá o možnosti práce, zväčšuje strach, neistotu, izoláciu. Všetci sa snažia dodržiavať covid opatrenia a možnosť otestovať sa prijali veľmi pozitívne. Boli to dva dni prežité v boji s pandémiou iným spôsobom, no v dôvere, že to môžem Bohu ponúknuť – dať pre spoločné dobro.“

Tešiteľky (CSC – Kongregácia sestier Tešiteliek Božského Srdca Ježišovho), Bytča, Kežmarok

Aj malá Kongregácia sestier Tešiteliek BSJ sa v oba víkendy zapojila do celoplošného testovania. V Bytči pomáhala sestra Laura a v Kežmarku sestra Lukáška. Ich provinciálna predstavená, sestra Damiána, o ich službe povedala: *„Sme rady, že sme troškou mohli pomôcť pri testovaní a že aj takto sme mohli byť „anjelom útechy“ pre ľudí, ktorí sa prišli dať otestovať, ale aj pre tímy, v ktorých sme pracovali. Ostatné sestry všetko podporili modlitbou.“*

Verbisti (SVD – Spoločnosť Božieho Slova), Bratislava – Petržalka

O prvom kole testovania u verbistov v Bratislave toho v médiách nájdete viac: podcast na aktualitách, stránka v Katolíckych novinách, článok na ich webovej stránke. Vyberáme pre vás z nich aspoň čosi.

Jedno z 96 odberných miest v Petržalke sa nachádzalo v Misijnom dome sv. Arnolda Janssena u verbistov. Testovalo sa v exteriéri a ako dobrovoľníci sa do tímu pridali aj verbisti: pátri Stanislav, Marek a Tomáš a seminarista Václav. Stery sa konali v stanoch, ktoré boli postavené pred misijným domom. Otestovaní sa potom presúvali do kostola. V miestnosti, ktorú počas svätých omší využívajú rodičia s malými deťmi, dostali všetci obálky s výsledkom testu.

Celý priebeh akcie bol bezproblémový. Vďaka výbornému usporiadaniu stanov a personálu išli testovaní ľudia jedným smerom a nemuseli sa stretnúť; po prevzatí výsledku testu vyšli rovno von na ulicu. Mnohí uvítali, že sa pri čakaní na výsledok mohli pomodliť v kostole.

Seminaristi – verbisti ponúkali z mobilného vozíka kávu a čaj ľuďom, ktorí čakali v dlhých radoch pred misijným domom. Dostali sa tak aj k tým najvzdialenejším čakajúcim na konci ulice. Profesionálny vojak ocenil ústretovosť verbistov v súvislosti s organizáciou a usporiadaním celej akcie. Taktiež vyjadril vďačnosť zdravotníkom, dobrovoľníkom, ale i všetkým ľuďom za zodpovedný prístup. Výbornou správou je, že v sobotu sa otestovalo na tomto odbernom mieste okolo 400 ľudí, z ktorých nebol nikto pozitívny na COVID-19. Tak ako na iných miestach aj sem prišlo v nedeľu oveľa menej ľudí ako v prvý deň testovania.

Podcast o tom, ako sa testovalo v kostole, nájdete na aktuality.sk.

-

DKL Bratislava

-

DKL Nitra

-
  DKL Bratislava

CSC Bytča

CSC Kežmarok

-

CSC Kežmarok

KATOLÍCKE NOVINY 8. 11. 2020
Z DOMOVA / 5

Pri testovaní pomáhali aj rehoľníci

DOBROVOĽNÍCKOU SLUŽBOU, ALE I POSKYTNUTÍM PRIESTOROV. AJ TAKTO SA DO CELOPLOŠNÉHO TESTOVANIA NA KORONAVÍRUS ZAPOJILI VIACERÉ REHOĽNÉ SPOLOČENSTVÁ

Celoplošné testovanie 31. októbra a 1. novembra sa organizačne spočiatku nevyvíjalo ideálne. Pre chýbajúci zdravotnícky personál nemohli viaceré odberné miesta otvoriť hneď od začiatku. V priebehu prvého dňa testovania sa však situácia zlepšila a každý, kto sa chcel dať otestovať, mal na to príležitosť.

Okrem zdravotníkov však veľkú rolu zohrali aj vojaci a dobrovoľníci. Medzi pomocnou silou ste mohli nájsť i niekoľko rehoľníkov. Napríklad saleziáni, ktorí pomáhali aj pri pilotnom testovaní, okrem dobrovoľníctva ponúkli svoje priestory v Bratislave na Trnávke, Dubnici nad Váhom, Košiciach na Troch hôrkach, Bardejove na Poštárke i v Rožňave na sídlisku Juh. Dominikáni vo Zvolene zasa poskytli priestor na odberné miesto vo svojom kláštore.

Zapojil sa i provinciál

Pomocnú ruku pri celoplošnom testovaní podali aj jezuiti. Siedmi z nich sa prihlásili ako dobrovoľníci pri administratívnych úkonoch – traja slúžili v bratislavskej Petržalke, štyria v Piešťanoch, kde zareagovali na výzvu mesta. Za dobrovoľníka sa prihlásil i samotný provinciál Spoločnosti Ježišovej na Slovensku Jozef Šofranko. „Víkendy mávame počas núdzového stavu voľnejšie, a keď môžeme pomôcť spoločnému dobru, prečo by sme nešli," povedal provinciál s tým, že nie sú otcovia rodín, a preto môžu ísť pomáhať, lebo nemajú prípadne koho ohroziť.

Na výsledok mohli počkať v kostole

Jedno z odberných miest v Petržalke bolo na parkovisku pri Misijnom dome sv. Arnolda Janssena. Verbisti okrem priestoru ponúkli i dobrovoľnícku službu. Už od skorého sobotného rána sa tam tvorili dlhé rady čakajúcich, no všetko napriek niekoľkohodinovému čakaniu prebiehalo bez väčších konfliktov. Možno i vďaka myšlienke bohoslovcov verbistov, ktorí ľuďom stojacim v rade začali ponúkať kávu a čaj. Medzi testovanými boli viacerí farníci a pravidelní návštevníci Kostola sv. Arnolda Janssena, ktorí ocenili, že na výsledok testu mohli počkať v chráme, kde mali možnosť spojiť čakanie s modlitbou.

Vďaka ochote tisíckam lekárov, zdravotníkov, dobrovoľníkov, ale i trpezlivosti ľudí prvé kolo celoplošného testovania dopadlo dobre.

-JL-, -TK KBS-

Odberné miesto bolo i pri Misijnom dome sv. Arnolda Janssena v Petržalke. Ako dobrovoľníci sa do služby prihlásili dvaja pátri a jeden seminarista, no pomocnú ruku podali aj ďalší členovia komunity misijného domu. Snímka: verbisti

- SVD Bratislava

- SVD Bratislava

Notredamky (ŠSND – Kongregácia školských sestier de Notre Dame), Piešťany, Košice

Táto školská rehoľa ponúkla tri sestry ako administrátorky pri testovaní v Piešťanoch. Sestra Samuela z komunity v Košiciach povedala o svojej skúsenosti dobrovoľníčky počas prvého víkendu: *„Bolo to náročné. Ale pre spoločné dobro ide všetko ľahšie!“*

Dominikánky (OP – Kongregácia sestier dominikánok blahoslavenej Imeldy), Tarnov, Hrabské, Petrovany

Myšlienkou pomoci počas testovania sa sestry začali zaoberať krátko pred pilotným projektom. K rozhodnutiu ich motivovali každodenné výzvy a informácie o nedostatku zdravotníkov a dobrovoľníkov. O ich službe podala správu sestra Romana: *„Najprv sme sa prihlásili dve sestry ako dobrovoľníčky počas testovania v Bardejove, boli sme pridelené do testovacích tímov v dvoch obciach bardejovského okresu – Tarnov a Hrabské. Po tejto skúsenosti sa k nám pridali ďalšie dve sestry a počas nasledujúcich dvoch víkendov celoplošného testovania sme sa stali súčasťou odberných tímov v obci Petrovany, v ktorej naša komunita pôsobí. Pracovali sme ako zdravotníčky, administratívne dobrovoľníčky a pomáhali sme aj s prípravou občerstvenia.“*

A dodáva: *„Pozitívnym testom sme hľadeli „z tváre do tváre“ rovnako ako nositeľom vírusu, ktorý neobišiel tehotnú mamičku, staršiu pani či okatú malú školáčku… Napriek bázni, obavám a realite, s ktorými sme sa stretli, vnímame tento čas ako pozitívny v pravom zmysle slova. Počas dlhých dní testovania sme na vlastnej koži zažili priateľstvo a harmóniu medzi dovtedy neznámymi ľuďmi, pozornosť voči slabším, mimoriadnu diskrétnosť, schopnosť hodiny sústredene pracovať v tíme bez prestávky, nevídanú organizáciu a ústretovosť zástupcov miestnych úradov, armády a polície… a to stále nie je všetko. Naša testovacia skúsenosť prebiehala v rozmedzí dvoch výnimočných sviatkov. Začala krátko pred sviatkom Všetkých svätých a skončila v čase, keď sme slávili Všetkých svätých dominikánskej rehole. Svätí vo svojom živote tiež „zažili pandémiu“, ale tá mala podobu blízkosti Boha. Veríme, že to boli oni, ktorí nám pomohli zvládnuť dlhé dni testovaní, a dúfame, že to budú tiež oni, s čou pomocou a na čí príhovor raz budeme od pandémie Covidu oslobodení.“*

Saleziáni (SDB – Saleziáni dona Bosca), Bratislava – Trnávka, Dubnica nad Váhom, Košice, Bardejov – Na Poštárke, Rožňava, Žilina

Do spolupráce pri testovaní boli zapojení viacerí saleziáni, saleziánski animátori i priestory saleziánskych stredísk. Pilotné testovanie prinieslo aj pre saleziánov niekoľko nových skúseností. Do testovacích víkendov sa ako dobrovoľníci zapojili asi 15 saleziáni a priestory na testovanie poskytli vyššie menované saleziánske strediská.

V Bardejove Na Poštárke, kde sa saleziáni venujú pastorácii početnej komunity Rómov, sa testovalo v areáli školy. Don Peter zhodnotil spoluprácu s vojakmi, ktorí tam prišli vykonávať testovanie, ako vzájomne ústretovú: *„V noci pred testovaním som odchádzal domov až po*

polnoci, ale nevnímal som to ako čosi mimoriadne náročné. Vojaci boli naozaj fajn, dalo sa s nimi dohodnúť a aj my sme im vyšli v ústrety vo všetkom, v čo sme mohli.“ O atmosfére počas testovania doplnil: *„U nás bola atmosféra veľmi pokojná, čo vnímali aj vojaci, až na pár incidentov, lebo nie všetci vedeli prijať, že sú pozitívni a musia ísť s celou rodinou do karantény. Ale život je už taký. Vnímal som v médiách veľa negatívneho, hlavne pred testovaním, a chýbala mi tam obyčajná ľudskosť. Tú som však videl našťastie pri testovaní v pokojnom správaní vojakov, policajtov, zdravotníkov i dobrovoľníkov, ktorí to skutočne „odmakali“ na nohách v nie práve najteplejšom počasí, oblečení v igelite… klobúk dole a veľká vďaka!“* (Fotogalériu z testovania Na Poštárke nájdete TU.)

V Námestove sa do pilotného testovania ako dobrovoľník prihlásil salezián koadjútor Pavol. *„Bol som v službe iba jeden deň, od rána do večera, dvanásť hodín. Sedel som a zapisoval, čiže poslúžil som ako administratívny dobrovoľník,“* opisuje svoju prácu. Rozhodnutie prihlásiť sa ako dobrovoľník zhodnotil takto: *„Bol som dosť negativistický voči celému covidu; práve preto som sa rozhodol prestať šomrať a niečo urobiť. Potom som si uvedomil, že sú tam aj nejaké riziká, ale s Božou pomocou, ako don Bosco s chlapcami, som sa rozhodol ísť do toho, ísť k ľuďom.“*

Viac na saleziani.sk.

- ŠSND Piešťany

ŠSND Piešťany

- ŠSND Košice

-

OP Petrovany

-

OP Petrovany

-

OP Petrovany

SDB Žilina

SDB Žilina

SDB Žilina

-
  SDB Žilina

Cez testovacie víkendy pomáhali rehoľníci nielen ako súčasť tímov na odberných miestach

Satmárky (SMVS – Kongregácia milosrdných sestier svätého Vincenta), Košice – Šaca

Sestra Hermana napísala o tom, ako ich komunita našla spôsob služby odbernému tímu: *„V našej komunite štyroch sestier nie sme ani jedna zdravotníčka, napriek tomu sme túžili pomáhať. Prihlásili sme sa ako dobrovoľníčky. Veď písať vie každá z nás. Ale naša mestská časť už mala dostatok dobrovoľníkov. A tak sme v tú sobotu ráno išli aj my na testovanie ako každý zodpovedný človek. Pristavil sa pri nás starosta a poprosil rad ľudí, či by nás mohli pustiť skôr. Zabudli totiž, že je chladno a tri tímy ľudí, čo bolo približne 40 ľudí, ostali bez teplého čaju a kávy.*
– Sestričky, ešte stále ste ochotné robiť dnes dobrovoľníčky?
– Samozrejme!
– Viete nám navariť kávu a čaj?
– Samozrejme!
A ku káve patrí aj niečo sladké. Napiekli sme teda bábovky, mufiny, uvarili asi 30 litrov kávy, 50 litrov čaju a minuli 4 kilá múky. Lebo robiť dobro je naším poslaním v každom čase pre tých, ktorí to práve potrebujú.
Ďakujeme, že sme mohli aspoň takto pomôcť k lepšiemu priebehu testovania.“

Františka Čačková, OSF
Foto: archívy rehoľných spoločenstiev

The post Testovanie na niekoľko dní zjednotilo habit slovenských rehoľníkov appeared first on Zasvätený život.

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)